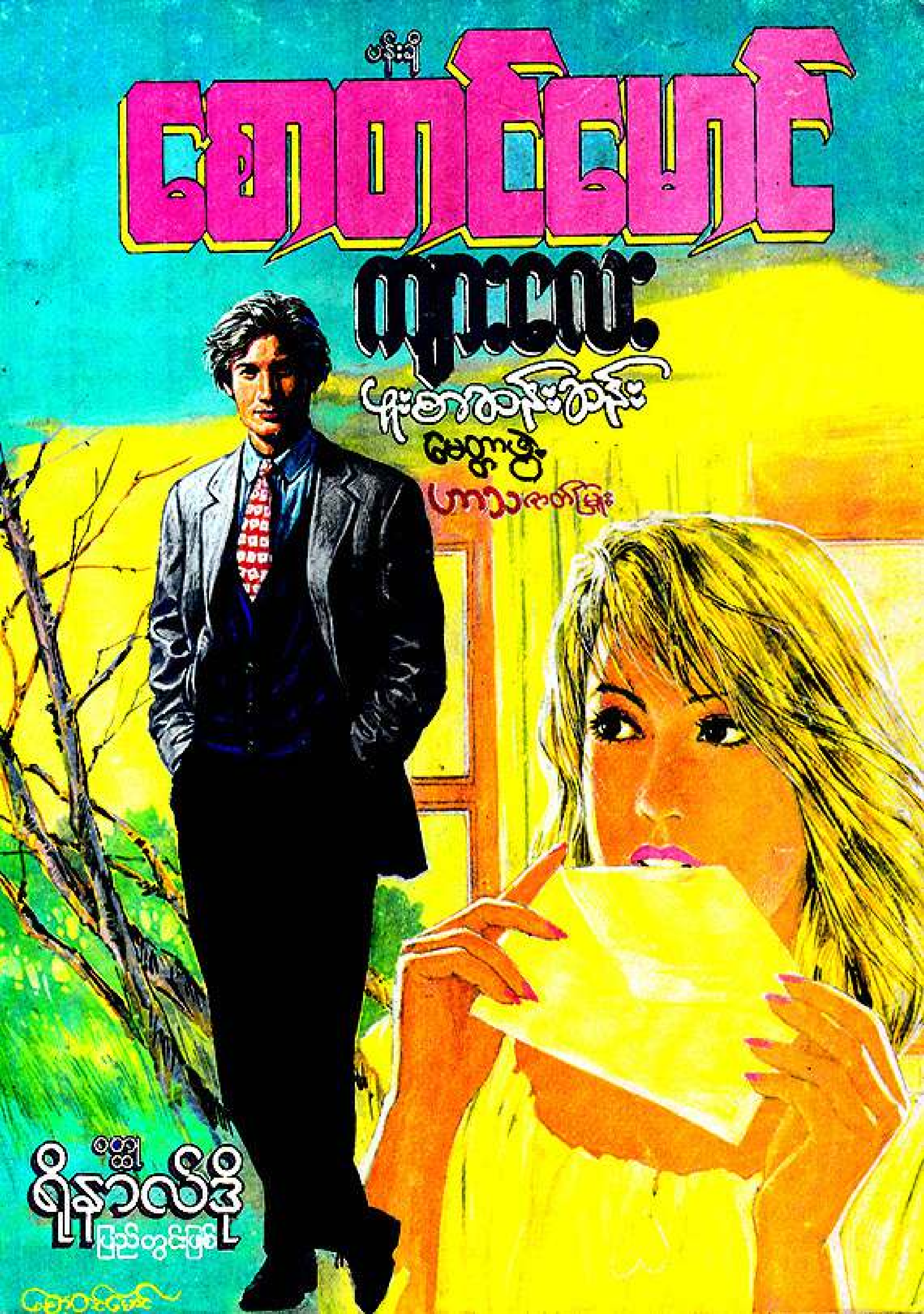
ပန်းရို
တောက်ပြောင်ကြယ်လေး
ရိုနာလ်ဒီ
ပြည်တွင်းဖြစ်

နံနက်စောစော အိပ်ရာမှ
ထက်သော အလေ့အကျင့်
တစ်ခုက ဒီလို မနက်ခင်းမျိုး
အတွက် စိတ်ဓါတ်တွေနိုးမာလာရေး
ကို ထိန်းကိုစေတော်မျှန်း
အစက ကြိုးစိမ့် ပါလျှင်
ကျွန်တော် အိပ်ရာထဲမှထောက်
ရှုသူ တစ်ယောက် ဖြစ်
ဖော် ကြိုးတင် လေ့ကျင့်
ထားမိမှာ သေချာသည် ။

ရှုပ်ထွေးခြင်း အပြည့်အသားသော ရှုပ်ရောင်
လောင်းကြွေ တလုံးနှင့် မိတ်တာဖော်မှာ
ကျန်ခဲ့တော့ ပျော်မှုသာသော
ကော်ဖီခွက်ကို ချသည် ။
သောက်ပြီးမှကို မီးညှိ ရိုက်ပြီ
သည် ။ ။
တိုင်ကပ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်မိသည် ခြောက်နာရီ
ထိုးပြီတင် ရှိသော်လည်း အချိန်တော်
မျက်ခုံးတွေ မိတ်တာဖော် ရောက်နေသည် ။
မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ

တစ္ဆေတစ်ကောင်တို့
တွေ့လိုက်ရ သလို
ကျွန်တော် သန့် ဖျပ်
အကြည့် လွှဲမိသည်
ရုံးခန်းမှာ ဘာမှ မရှိတော့
သလို လွှင့်ပါလာနေသည် ...
ကြော့ကြွခြင်း ဆိုတာဒါပဲလား
ဒါမှ မဟုတ် ဝေဒနာ
တစ်ခုခုကို ခံစားနေရ
တာလား ... တစ်ခုခုတော့
ကျွန်တော် ဖြစ်နေတာ
သေချာသည် ...
နိမိတ်တစ်ကို သာမှိုကတည်း
က ကျွန်တော် လက်ခံခဲ့ဖို့
ကောင်းသည် ...

ကိုယ်တို့ နှုတ်ဆက်ခွဲခွာလာခဲ့သော
မယ်ဒီတို့ကား အိပ်လျက်ရှိ
ဘွန်ပြောက်ခံကော်ခဲ့သည် ...
စိတ်ချ ဆက်ဆက်သွားခဲ့ပါ
မသိလို့ကြောင့် ကတိတော်
မြှုလိုက်မိသေးသည် ...
မိုက်မဲလေစွ ။
ဤ ကိုယ်နှင့်ကိုယ်တို့ သက်သက်
ညှာညှာ တင်မိသော အပြစ်
တော့ ... ချိန်ထိ-ဆိုင်ရာမသေ
သော ပန်းရှုံးရောင်
ဝေသာလီသာ ဒီအကြောင်းတွေကို
စုံစုံစေ့စေ့ သိထားခဲ့ပါမှ လွန်ခဲ့
သွား တော့ အစ နိဒါန်းဖြစ်ဖြစ်
ဘယ်အခါမှ ဖြစ်လာမည်မဟုတ်
ပြောပြီးမှသိတာ မတွေ့ရဲ
သလောက် ။။ ။။။

အင်းလေ ။ ကြာလာတော့လည်း နှင့်အတိုင်း
မှိန်ပြုန်းသွားမှာပေါ့ ဟု ရှော့ရှော့ပေါ့ပေါ့
ထပ်တွေးရင်း အပြင်ကို လှမ်းကြည့်ရာ ။
မွေးရက်ခင်းပေါ် အလင်းက ရောင်ခြည်တွေနှင့်
ပြူတင်းမှ ထိုးဖောက် ဝင်လာသဖြင့်
လှုပ်တော်ထိုင်ပါးလေးမှ သည် ။ ။
ဟင် ။
လှည့်တော့ အကြည့်များ
တစ်ချက်မြင်လိုက်ရာက
နှင်းဆီပွင့်လေးမှာ ပေသဲ့များ
လေသည် ။ ဂိုး ပွင့်ရှင့်
ရှိနေသော နှင်းဆီ ။

နှင်းတောတိုင်း ဖြန့်ကြဲ မှားမှာပါ ဆိုသော စောစောက အတွေးတွေ ဘယ်သို့လွင့်ပျောက်ကုန်မှန်း မသိတော့ဘူး ကျွန်တော် ပန်းစိုးတောမှာ အရူးကြီးဖြစ် ထိုင်မိတော့တယ် ။
ကျွန်တော်နှင်းဆီကို အရမ်းချစ်တဲ့ ပန်းထဲမှာမှ နှင်းဆီ ။ သူမလည်း ကျွန်တော့်လိုပဲ နှင်းဆီဆိုလျှင် CRAZY ။ အရူး အမူးကို မြတ်နိုးသည်
၇

ကျွန်တော့်ကားလေး ပင်ရှော့မှာ
ထားခဲ့ပြီး ဖိန့်မြန်မို ‹၅၉›
ဒဝါ ဓိကျွန်း ဆိုပ့်ဖြတ်လိုက်သည်
ကားမှတ်တိုင်မှာကားစောင့်
ဆိုနေသည် အသားနုလေး
များပြားသော်လည်း၊
ရောင်စုံလှိုင်းကားများ
အတွက် — ရောင်စုံ ဆိုနေသည်
များ မြင်ရ ကားတွေ
သော်လည်း၊ အသက်
မကျော်ကြပါ ... ...
ထိုအထိုက်အသက်ကလေး —
ကျွန်တော် မြင်နိုင်သော ရုပ်ထွေး
လေး၊ ကျွန်တော် သေသေချာချာ
လေသဖြင့် သတိထား ရှုသော့
မြင့် မိထိုက်သည် —

ကြည့်စမ်း ... အရှက်ကင်းလှတဲ့ အမျိုးသမီးလေး ...
ဖားလျားချထားသော မသူရာ ဆံပင်ရှည်ပိုင်ရှင်
လက်ဖျားမှာ ကိုင်တွယ်ထားတဲ့ ထီးအစိမ်းပြာနဲ့
အားမနာတမ်း ကြည့်မိနေသော ကျွန်တော့်ကို သူမ၏ မျက်ရှုံ့ မျက်စောင်း လှလှလေး ထိုးခဲ့ ကျရောက်လာမှ ကျွန်တော် သတိရပြီး အကြည့် လွှဲမိသည် ...
မနေနိုင် ထိုင်နိုင် နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကြည့်သော အခါ သူမကို မမြင်ရ တော့ပါ ... ဖွင့်ဆောင်းထားသော ထီးက ကျွန်တော်၏ မြင်ကွင်းအား ကာမှောင် ချထားလိုက်တော့သည် ...

အတောင်ပံပါလျှင်
မိုးပျံနိုင်သော ဘတ်စ်ကားကြီးနှင့်
‹ ၅၆ › ဘတ်စ် ရောက်လာ၏
မြူခိုးကျနေသော ခရီးသည်
ထဲကနေ၍ပေါက်သော ဆင်း
သမြင့် ကျွန်တော် လက်မလှမ်း
ခမြို့ မောင်မောင် ရင်ခုန်နှုန်းသံ
လေး အမြဲတော်ကျွန်ကြီးစား
သမြင့် ကျွန်တော် လေးကေ
ပေးလိုက်သည် ...
သူမနောက်က ကျွန်တော် ...
တပေါ် ကျွန်တော် အများဆုံး
ရောက်လျှင် စျေးတစ်ခါ ...
ဆိုခိုနှး မောင်စိုးထွက်ပြာရှိ
တားခနဲ ကျွန်ုပ် ရုပ်ရှင်အောင်
တောင်တိုးထွက်ပေါ် ရှိပါ
ရှင့် ... ...

ဒိုး ။ အလှပ မိတ်ကောကသွားပြီ
မှန်လှုံကြီး ပါလာနေသောထီးကို အပြင်ထုတ်လျှက်နှင့် သူမ ကြိုးစား ပြီး ဖိတ်သည် ။ နေပူ ဖို့ကြောင့် ပိတ်သားထောင်းကြီး ဖိုးသနိုင်နေသော ထောင်းကို သူမ ဖိုးပြီးချ မနိုင် အောင် မြင်နေသည့် ကြားက လေသည်မျှ တလွှင့်လွှင့် မြင်နေသော အခါ ။ ။ ။
လက်ဖက်ရည် သိုက်ရှင် မိတ်လေး မယ်လော့?
ညီထားကြောပါ နိုလာ ထီလော့ ရှုပ်ပါ ကျွတ်ကျွန်ံ့ လို့ ။
ဒိုး ။ မိုးပုံမှု နိုးလေ့ကျကြိုးနို အချို့တော့ကိုဒေါ် ဖွဲ့ ထောင့်ကိုပါသော

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းရောက် မနေ၍
သူမ မျက်နှာ တောက်သို့ညှိုးနေသေး
ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်နေမိသည် ။
ကျွန်တော်ကပြုံးပြပါသည် ။ ဒါပေမယ့်
လက်ရှိအခါက ကျွန်တော့်အသက်စခွာ
အတွက် တစ်ချက်ကလေးမျှ မအား ။
သူမ စိတ်လျှော့ရလိုက်သည် ထင်ပါသည် ။
ထို့ကြောင့် မပိတ်တော့ဘဲ ဒီအခြေအနေပြီးပြီ
ပိုက်ပါလာသည် ။ ဆင်းမှ မှန်းသော
မှတ်မိနိုင်ရုံ ကြော်ငြာ လုံး ဆောင်ရွက်သော
မှတ်မိနိုင် ကြောက်လာ သဖြင့် ။
မိုးရွှေ ပါလာပြီနော်
မိုးရွှေ ပါသွားတယ် ။

မနေ့တုန်းက အရှက်နည်းစွာ ထောက်ယူလာ
မိသော နှင်းဆီပွင့်အား ပလပ်စတစ်အိတ်ထဲ
လေသွင်း၍ ပိတ်ကာ ပေါ်ရွှေကိုယူလာသည့်
ယာဉ်မောင်းခန်း နောက်ကြည့်မှန်မှာ
အပ်ချည်နှင့် တွဲလောင်းဆွဲထားလိုက်သည် ။ ။
မင်းဟာ ဝိုး
ဂျပန် နှင်းဆီပဲ
ပန်းတလေလားဗျ
၁၄
ကျွန်တော်ပေါ်ရော့က ရှုပ်ရှုကျွမ်း
ပြောက်ဒရုံ ဆိုးသည် တစ်ခေါက်ရှိသည်

အမြန်ဘေလီဝါတားဆီပါကနေ မြို့တွင်း ဆီးယာဉ်တစ်ခေါက် ထပ်ရှာသဖြင့် ပိုပေါ်ပြီး မြန်မာ ယှဉ် ... တက္ကစီတားနေသော အမျိုးသမီးသုံးယောက် ရှိရာ ပေါက်တောင်း ဘေး ရပ်ပေးလိုက်၏ ...
ဟင် ... ညီနုနှင်းဝေဆီ
ကျွန်မ ရန်ကုန်နှင်းဆီ မယူတော့ဘူးရှင့်
ဆို ... ညီနုနှင်းဝေဆီ ပါ ...
သွက်ခါနေ ထွက်သွားသော ကျွန်တော့်ကားသံကြောင့် သူမ ကြောင်ငြ အ မြင်သွားကြိမ့် မှတ်မိ သွားယာနံတို့သည် ...
ဗြော် ... ရှင်တို့ ...
ကျွန်တော် တယောက်တည်း မြို့ပြင်ကိုလာရင်း အမြန်ပြောရ မှန်း မသိတော့ ...
နို့စွ အသင်ဖသာပါဘော ဂု ဓလဲ ...
ပါရာ ...

ဟင်း … မှားရိုက်တာ လေးရော့ ပေးမယ် …
ကပ်ပြားရမှ မပေးလဲ မိုင်ပေးတဲ့ မယ်တွယ် …
ကျွန်တော် ဖော်ပါပိုလိုက်ကြ သဖြင့် သူမတို့ ပျော်ရွှင်စွာ ကားဆီဝင်ထိုင်ကြသည် ရှေ့မှာဝင်ထိုင်သော သူမက ကျွန်တော် ချိတ်ထားသော နှင်းဆီကို မြင်သွားသည် … ကျွန်တော်ရင်ထဲတွင် တသိမ့်သိမ့် ခုန်နေ၏
ဘုရားရေ နှင်းဆီကိုတွေ့တော့ တော့ မြင်သွားတာ
၁၆
သေချာဇော်ဆက်လေးဆယ်က နှင်းဆီပွင့် ကို သူမအလေးအနက်ကြည့်နေကြောင်း ကျွန်တော် အလိုလို သိနေသည် …

ကားမှ အဝိုင်းထိပ်ရှိ ရောက်သည် အထိ သူမထံမှ စကားတစ်ခွန်းမှ ထွက်မလာသဖြင့် ကျွန်တော်သူမကို စိတ်ထဲက ကျေးဇူးတင်နေမိသည် ... ... ထိုစဉ် ... ...
မအေကြီးလည်း တကာ ဘယ်လောက်ထောက် စီးသလဲ မသိဘူးနော် ... တကျော်စီ သရာနှုန်း ဒီမီ မိတ်ဆွေတွေ ဘာတွေ ဖြစ်လို့ ...
ဆောက်ကျစ်ခါယောက် ခန္ဓက် တစ်ပေယောက် အသံပေါ်လာသဖြင့် ကျွန်တော်ရှုံ့ခုန်ပြ မှားသည် ...
အထင်ကြီး မနေနဲ့ မနေ့ကမှ သိတာ သိရဲ့ လား ...
ကြော် ... သိပြီ နေ့လယ်က မအေကြီး ပြောတဲ့ အဝိုင်းခေါ်ယူမှာမှ ရွာကာ < ၄၉ > မိတ်ဆွေပဲ ဖြစ်ရမယ် ... ဟုတ်တယ် မို့လား ... ဟင်း ... ဟိ

ကြည့်စမ်း ... အစုတ်ပလုတ်မ ညည်းက ဘယ်သိန်းရှိမှာ သိလဲ ...
ကြော် ... မကြီးကလည်း ဟိုမှာလေ ... နှင်းဆီ ချိုင်းပိုက် လုပ်ထား တာ ...
ဘုရား ကယ်ပါ ...
ကျွန်တော့် နှာခေါင်းတွေ အသေခံတော့ ကားရှေ့ခန်းကနံ့ပြီးလာသော ဩော်ဇမ့် ရှိုက်ရသည် ... ကျွန်တော် မရှုံ့မလဲ စိတ်နှင့် ဗိုင်ငဲ့ ကြည့်တော့ သူမနှင့် အကြည့်ချင်း ဆုံသည် ... နှစ်ယောက် စလုံး အလန့်တကြား ရှူကြည့် အနေ အထား မြန်မြန်ပြင်သွားသည် ...
ကျော်သွား ကျွန်တော်စိတ်ဝင်လာ မပေါ တစ်ဝက် မြန်ကောင်း

ဟာ့ ...
သူမ ရှက်၍ မာနီတာအရွေ့အား သဘောကျစွာ တမိနှင့် ငိုးရှာပါကြသည် ... ကျွန်တော် အိပ်မက်ခဲ့မှာ တားမောင်ရဲ့ သဘောမျိုး ထွေပွ ထုံးစွာနှင့် မိုးရွာသမီး သို့ အပ်ကိုင်ရောက်လာမှုနှင့် မသိနိုင်တော့ ...
ငါ ...
ငါ ... သမီးလေး
မဝင်နဲ့ ...
ဟုတ်တယ်သမီးရဲ့
အိမ်ထဲဝင်သွားရင်
မကောင်းဘူး
ဦး ... ဦး ...
မိန်းမလေးတွေရောက်
ဟင်း ...
ကော ... ဒီမှာ
ပိုက်ဆံ ...
အလုပ်ကြမ်းသမားကြောင်းအား ကားဒရိုင်ဘာက
ပေါ် ထိုးကားကြီး ပွားလာကြွာသိပါ၏

ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ပျော့ဝင် နွမ်းနေမိရှာ ကျုံ့ခဲ့သည် … အသက်ရှူ မဝသလို ကြိုး ခံစားရသည် …
ဒါဟာ … အချစ်လား နှင်းဆီရယ် ဖိုးကို ပြောပြပေး ပါဦး … ငါ မင်းကို အပြစ်တင်နေ မှုမှ စိုက်ပျိုးတဲ့ ကျွန်ုပ်က သူမပါဘူး နှင်းဆီ
နှင်းဆီရနံ့တွေ ကားထဲမှာ စွန့်ဝင်နေသည် … အဲသလို မြင်ကျွန်းခဲ့တာတိုင် ကျွန်တော် ကျူးပိုင်နေသည် … ကျွန်တော် ယယ်ဝံဘတ်တစ်ဖိတ် မောင်း မောင်းလေသော နှင်းဆီကို ကြည့်ပြီး စကားပြော မိသေး
ဟုတ် ရှဲ ပိုလာအောင် မင်း အပ်ကို ပြောပြောင်းခဲ့တာပါ သူ့ကြောင့် ငါ ရှုံ့ မယ်ဆိုရင် ငါတစ်သက်လုံးပဲ ရှုံးသွားမြင် ပါတယ် … ငါ ရှုံးသော့မယ် နှင်းဆီရယ် …

ကျွန်တော် သတိရလို့ နောက်လှည့်ကြည့်တော့ ကျွန်တော့် နောက်က ဧည့်ခန်းပေါက်ဝမှာ နှစ်ယောက်သား ထိုင်နေသော ဝေသာကြီးနှင့် သိန်းထွန်းအောင်အား မှုန်ဝါးဝါး မသေချာနှင့် တွေ့လိုက်ရသည် ... ကျွန်တော့်ကိုကြည့်၍ ပြုံး သက်ပြင်း ပြုံးလိုက်ပြီး ဒွာ ဝေသာကြီးက
ဘယ်လို သူပြကြမလဲ သိန်းထွန်းအောင်
စိတ်ရောဂါကွ သေချင်ဇိုးလွဲ ရှိတာ ပေါ့ကွာ ... တို့က ဘာလုပ်တတ်မှာ လဲ ...
အဲဒါဆိုလည်းဗျာ မှတ်ချက်သေ ... နေ မှုသာရင် ဒိုးသက် မိုးဟက်သွားနိုင် တယ် ...

နေစမ်းပါဦး မင်းတို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ ။
ဟိုက် ။
မသိဘူးလေ မင်းပဲ ရှာတော့ မယ်ဆို ။
နီကောင်တွေ နောက်ကနေမှန်းသိ၍ လွှတ်ကော် အမြင် ကတ်ကတ်နှင့် ဆက်ပြီး ရှိသည်
ရှာတော့မှ မပေါ်ဘူး ဒီ မှာတော
သေချာတယ် ပေါ့ကောင်ရေ..
နှင်ပေါက်ခဲ့သေး၍ ရှာခဲ့ကြပြီ ရေချိုးခန်း၊ ဖက် ပြေးသွားသည် ။

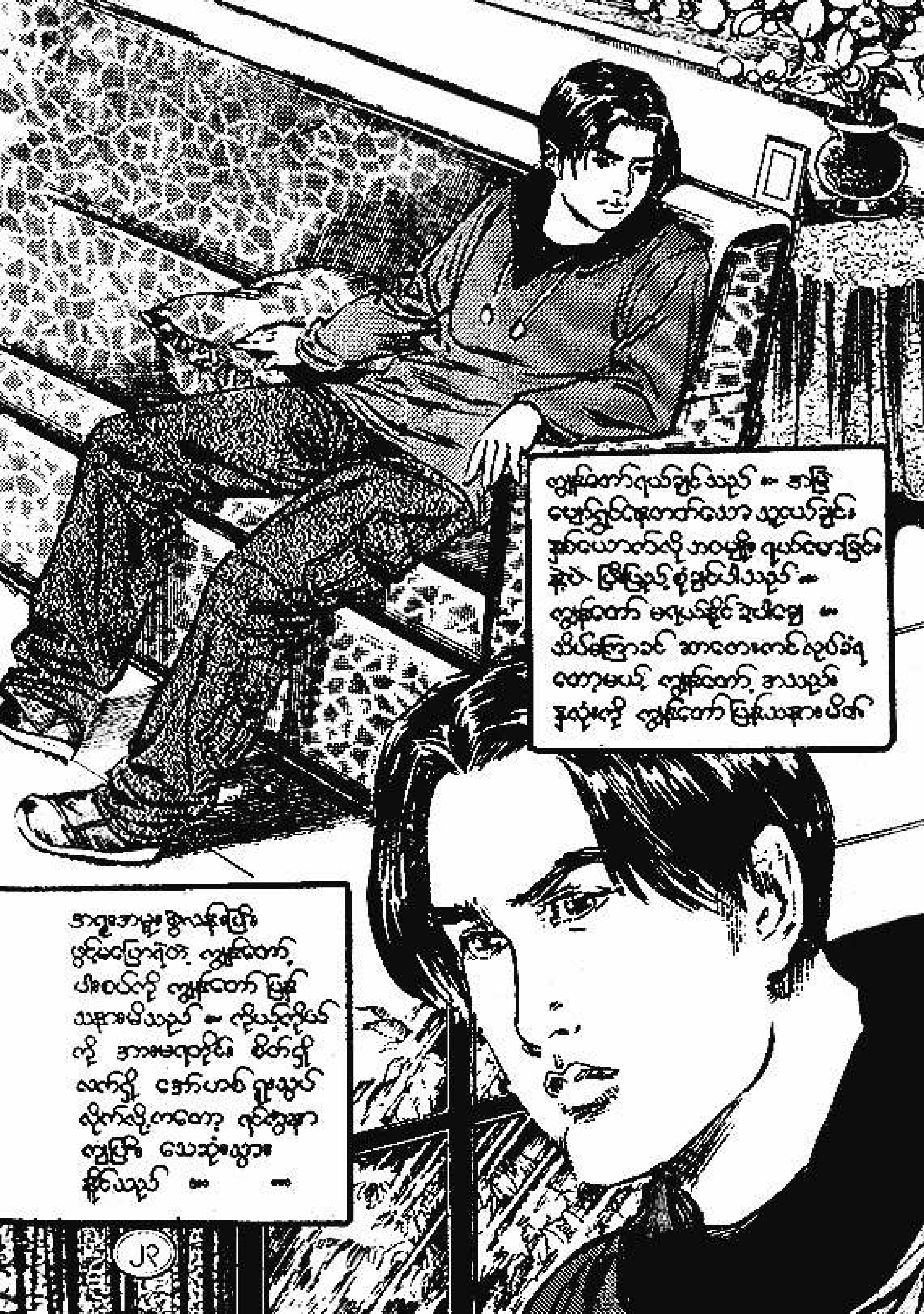
ကျွန်တော်ရယ်ချင်သည် ။ အမြဲ
မျှော်လင့်နေတတ်သော သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက်လို ဘဝမျိုး ရယ်မောခြင်း
နှင့် ပြည့်ဖြိုး စုံညီပါသည် ။
ကျွန်တော် မရယ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး ။
အိမ်ကြောင် အဘလေးကောင်လုပ်ခဲ့ရ
တော့မယ့် ကျွန်တော့် အသည်း
နှလုံးကို ကျွန်တော် ကြည့်သနားမိတယ်
အလှအပ ဖြိုးသန့်ပြီး
မွန်မြတ်ကြသော ကျွန်တော့်
ပါးစပ်ကို ကျွန်တော် မြင်
ယောင်မိသည် ။ ကိုယ့်ကိုယ်
ကို အားမရတိုင်း စိတ်ရှိ
လက်ရှိ ဒေါသဖြစ် ရှုသွင်း
ကိုက်လိုက်သော ဂုဏ်သွား
များကြောင့် သေသုံးလွှာ
နိုင်သည် ။ ။

ဒီလို မသာမျိုး သေလို့ကတော့ ဘာဘီကျူး လုပ်ရင် တောင် ငိုမယ့်သူ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး
အရပ်ခံအဖွားတွေ ပြော လိုက်ခဲ့သော ဒိန်းဒွန်းစာ စကားကို ဝေသာလီ နားမလည် — မျက်ခုံး လေးကြုံ့ပြီး မေးငေါ့ နေသဖြင့် ... ...
ဇရသေး မိသရှိုလ်ဝက်နဲ့ ကောင်လုံးကောင် လုပ်တဲ့ ကိစ္စ ပြောတာလေ
ဗွီ .. ဗီ .. ဟိ .. ဟိ .. ဟိ ဟား .. ဟား
ဝေသာလီ သောက်လက်စကော်ဖီတွေ ပါးစပ်ထဲက ထွက်ကျအောင် ရယ်မိတော့သည် ... ...

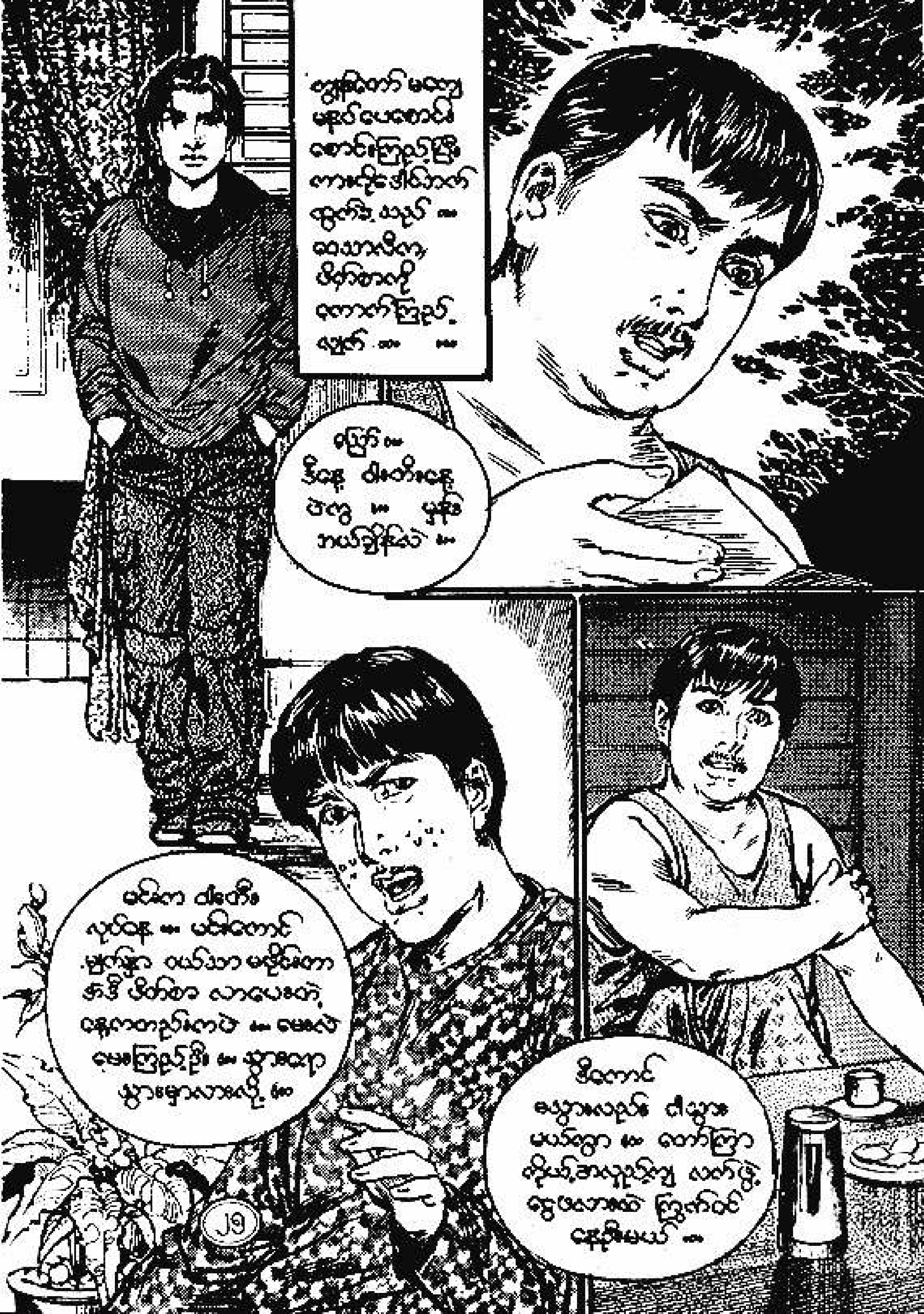

ဘုန်းစိုက်မတော့ မနေပ်ပေတော့ဘဲ စောင်းကြည့်ပြီး ကားဂိုဒေါင်ဘက် ထွက်ခဲ့သည် ။ သေသာမိက ဗိုက်စာကို ကောက်ကြည့် လျှက် ။ ။
ဗြုန်း ။ ဒီနေ့ ပါတီးဝေး ဘကွ ။ မှုန်း ဘယ်ချိန်လဲ ။
ဝမ်းက ပါတီး လုပ်ရန် ။ ပဲကောင် ဖျက်ရှာ ယမ်းသာ မရှိတော့ အဲဒီ ဗိုက်စာ လာပေးတော့ နောက်တော့ဆိုကြပါ ။ မေးလဲ မေးကြည့်ဦး ။ သွားတော့ မှားမှားသာလို့ ။
ဒီကောင် မွှားမသည် ဝါသနာ မယ်ရွာ ။ တော်ကြာ ထိုင်ခံ့သားလှလှရှိ လက်ဖွဲ့ ရွှေဖသာ ကြက်ဝမ် နေဦးမယ် ။

မင်းအလှည့် ဟား ။ ဟား ။ ဟား ။ မင်းအလှည့် ဟား ။ ဟား ။ ဟား ။
ဇော်မြ ။ ဟေ့ကောင် တောသားဆိုပြီး အထင်မသေးစေသား ။ ဒီမှာ ဝေသာလီရွာ ။ သေချာပြီဆိုတဲ့ရှေး လက်ဝှေ့ကောင်း တစ်ချိုင် အထက် ကျောင်းက ဘုန်းကြီးတောင် မနိုင်ဘူး သဘောပေါက်
ဟုတ်တယ် အသူဟာ ချုပ်ချွတ် မှ ကြွယ်တာ
သေကောင်ကျ ။
ဒိုင်း
ဝေသာလီ ထရိုက်ချ သိန်းထွန်းဝေ ထအော်ငြေး မှုိး ကျွတ်ကျွမ်းသွားသည်
ဟင်း ။ သောက်ရှက်ကို မရှိဘူး ။

ရုံးခန်းက ရောက်လာ သော သိန်းထွန်းအော လက်ထဲ ကျွန်တော် ရေပိုက် ထည့်ပေး လိုက်ရပြီ ။
မသုန်း ။ မသုန်း ပြော.. မင်းက ဘောင်းဘီတိုနဲ့.. ဆိုတော့ ကားရေဆေးလိုက်.. ဝေသာလီက မင်္ဂလာဆောင် လက်ဖွဲ့ဖို့ ပက်ကင်သွား ယူပါကွာ ။
ဝေသာလီ အချစ် ပျော်ရွှင်သွားပုံရသည် သိန်းထွန်းအောင်မှ ။
သား မှားပြီ xxx မှားပြီ မေမေရဲ့ xxx အချစ်ဘောတွေ လည် ဘယ် xxx ဟယ်
ဟေ့ကောင် ။ အသံမြှကြီး ။ ကျက်သရေ ရှိ မင်္ဂလာ မရှိ ။

တွန်တော် ဟန်ဝိုင်က်သမြင့်
သိန်းရွှေနှစ်ဓာ သီချင်းဆို
ရပ်သွားတော့ … ။
ဘာ ကျက်သရေမရှိ
မင်္ဂလာမရှိ … ဟုတ်လား
မင်းက စပြီး မင်္ဂလာတုံး
ကာ … စောစောစီးစီး
နိုးမလာခင်သေးဘူး အိမ်ပေါက်ဝ
ရောက်တုပ်ထိုင်ပြီး မျှော်နေသ
လို ပါးချိုက်တာတော့
မြက်ချွန်နဲ့ …
ဒါက
ကိုယ်ပိုင်ပါးလိုနဲ့ လိုယ်
ပါကွာ … မင်းလိုတော့
လဒ လှုပ်နေခင်တော့
အသ် မထွက်ဘူး
အေးပါ … အေးပါ …
သိန်းရွှေနှစ်ဓာ ဆိုတဲ့ကောင်လေးလည်း
တော်ပုံ မှာ သယ်နှစ်ခုဆိုတဲ့ကာလ
ယောင်တောင် ဂျက်မနဲ့ အခါ
အိမ်ထောင်ကျပြီးသား …
တွေကြိုသေးတာပေါ့ …

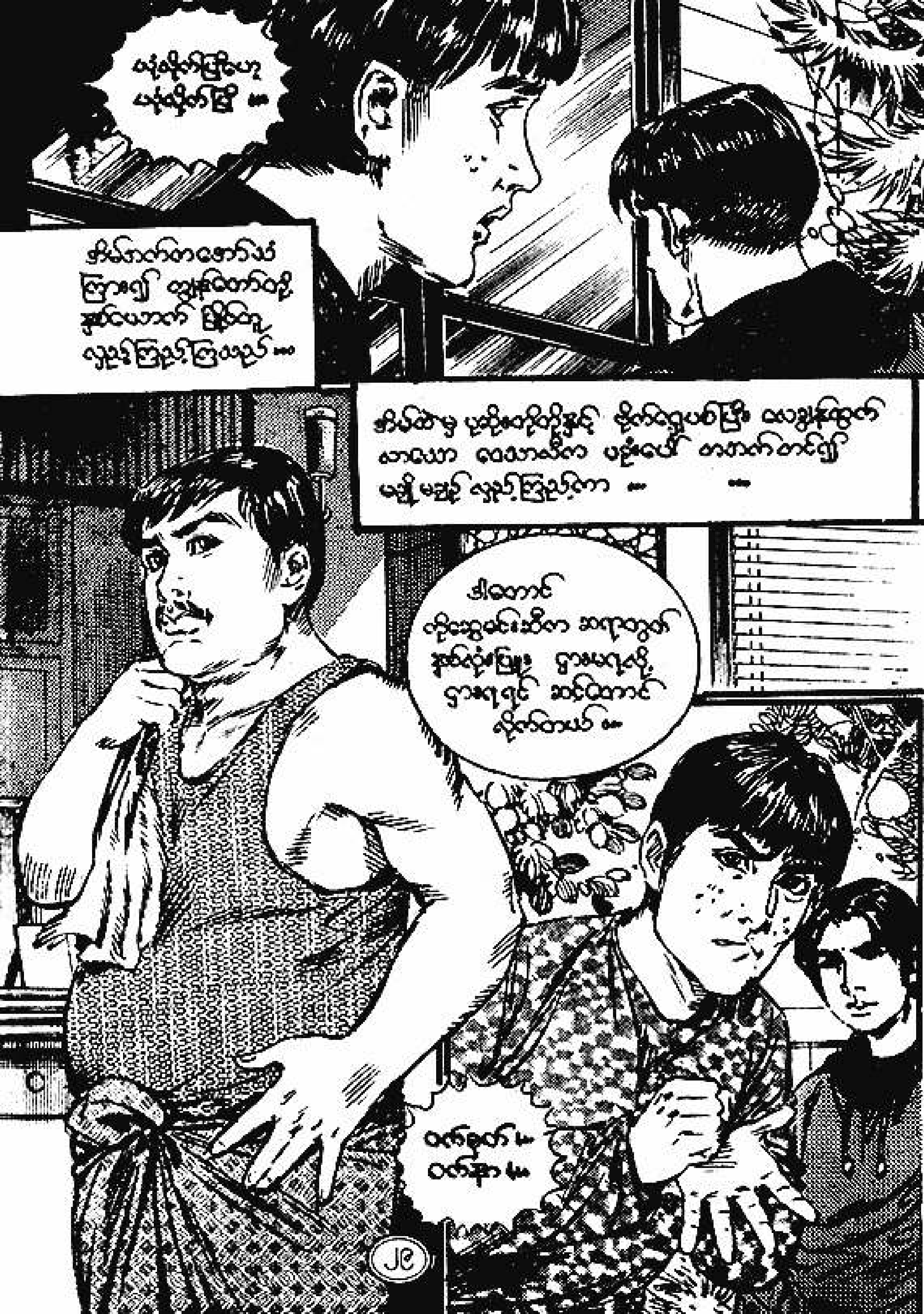
ယုံလိုက်ပြီပေါ့
ယုံလိုက်ပြီ ။
အိမ်ဘက်က ချောင်းသံ ကြားရ၍ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ဖြိုင်ကနဲ လှည့်ကြည့်ကြသည် ။
အိမ်ထဲမှ ပုဆိုးတိုတိုနှင့် ဗိုက်ရွှဲပူကြီး ယောက်ျားကြီး သဲသော ဝေသာအိက ပုံးပေါ် တကောက်ကောက်ဖြင့် မချိမညှ ရှုံ့ကြည့်ကာ ။ ။
ဒီကောင် ဖိုးသွမ်းအေးဆီက အရက်ဖိုး နှစ်လုံးပြီး ငွေမရလို့ ငွေရရင် ဆင်ပေါင် လိုက်တာယ် ။
ဝက်ရှုတ် ။
ဝက်ချော ။

မိုးရွာတစ်လမ်းလုံး စိတ်အာသင်တားဆိုး
မင်္ဂလာပွဲဟူ ပြောလျှင် မှားမည်
မထင်ပါစေ … …
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် … ထိုလမ်း
တစ်လမ်းလုံး … ဇာဇာ ဒိဒိ ကွက်ကွက်
တို့ ညီအစ်မ အကြောင်း၊ မသိသူမရှိ
စေ အင်အားကာ မောက်ကြွားနိုင်
လောက်အောင် မပြည့်စုံသော်လည်း
တက်ညီလက်ညီ နိုးကြွ ချောင်းသည်
သော မိသားစု တစ်စုဖြစ်သည် …
ညီအစ်မ ယုံလောက်
လုံး မြင်ယူသွားလောက်
သော အလှသူငယ်မ
လေးမျှား … …